

Όνειρα Το Δειλινό

Δειλινό περπάτησα

Σε ακρογιάλι έρημο, μακρινό

Μακριά από τον θόρυβο του κόσμου, τις φωνές.

Η καρδιά μου κατάκοπη από τα πάθη που την πολιορκούν

Στη φύση βρήκε τον χαμένο της ρυθμό

Κ' όλα μοιάζουν ν' αρχίζουν ξανά.

Γύρισα το βλέμμα μου ψηλά

Την ειρήνη πόθησα ξανά

Την καρδιά μ' αυτήν να ξεδιψάσω

Και μετά ν' ανοίξω τα πανιά

Στ' ουρανού τα καθαρά νερά

Της ελπίδας άγκυρα να ρίξω.

Χάθηκε η ματιά μου μακριά

Του ορίζοντα τα χρώματα απαλά.

Ένωσα να 'μπαινα σε χώρα γαλανή

Σ' ένα κόσμο λεύτερο.

Της αρετής τη σκάλα ν' ανέβω

Ν' αφήσω πίσω τον παλιό μου εαυτό.

Ζαρταλούδη Αγγελική